



Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2015 - 881

Dato: 25. februar 2015

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 29. januar 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 179 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 179:

"Ministeren bedes kommentere fortrolig henvendelse, jf. SOU alm. del – bilag 85 (fortroligt)"

Svar:

Allerførst vil jeg sige, at søsteren gør en beundringsværdig indsats for at varetage interesserne for broderen, som henvendelsen drejer sig om.

Indholdet i henvendelsen kan grupperes i to overordnede problemstillinger.

Den ene problemstilling handler om kommunens afslag over for en 55-årig mand med udviklingshæmning på anvisning af dels en bolig i et bofællesskab dels en ældrebolig. Den anden problemstilling handler om forskellige aspekter i kommunens sagsbehandling og indsats gennem årene over for den pågældende.

For så vidt angår den første problemstilling i henvendelsen om kommunens afslag på anvisning af dels en bolig i et bofællesskab dels en ældrebolig, lægges det til grund, at der er tale om almene boliger omfattet af lov om almene boliger m.v. under Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter.

Hverken jeg eller ministeren for by, bolig og landdistrikter har mulighed for at træffe afgørelse i den konkrete sag eller pålægge kommunen at træffe en bestemt afgørelse. Det fremgår af henvendelsen, at kommunens afslag er anket. Jeg går derfor ud fra, at sagerne er under behandling i klagesystemet.

Af hensyn til ikke at påvirke sagsforløbet i klagesagen om afslagene redegøres der i det følgende overordnet om reglerne om anvisning af almene ældreboliger til personer med psykiske og fysiske funktionsnedsættelser, herunder til almene ældreboligbofællesskaber.

Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter har herom oplyst, at kommunalbestyrelsen forestår anvisningen til almene ældreboliger og almene ældreboligbofællesskaber til personer med fysiske og psykiske funktionsnedsættelser, som har behov for sådanne boliger. Kommunalbestyrelsens anvisning skal bero på en individuel vurdering af den boligsøgendes sociale, fysiske, psykiske og økonomiske behov for boligen. I tilfælde af afslag kan kommunalbestyrelsens afgørelse om anvisning til almene ældreboliger indbringes for Ankestyrelsen.

For så vidt angår den anden problemstilling i henvendelsen om kommunens indsats gennem årene mv., vil jeg generelt sige, at kommunalbestyrelsen efter § 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område har myndighedsansvaret for, at de sager, kommunen behandler på det sociale område, er oplyst i tilstrækkeligt omfang til, at der kan træffes en afgørelse.

Hvis indhentede nødvendige oplysninger bortkommer, har kommunen ansvaret for at tilvejebringe de nødvendige oplysninger igen. Borgeren vil i en sådan situation kunne medvirke til sagens oplysning ved at indgive oplysninger til myndigheden i det omfang, borgeren er i besiddelse af oplysningerne, og det vil eventuelt kunne ske med hjælp fra pårørende.

Hvis borgeren er utilfreds med kommunens tilrettelæggelse af sagsbehandlingen og personalet i kommunen, har den pågældende mulighed for at klage til de ansvarlige i kommunen. Borgmesteren er den øverste ansvarlige for kommunens personale og tilrettelæggelsen af opgaverne i kommunen.

Afslutningsvis vil jeg gøre opmærksom på, at kommunen efter servicelovens § 148 har pligt til at føre personrettet tilsyn med de tilbud efter serviceloven, som den har truffet afgørelsen om. Kommunen skal løbende følge de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål og være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp.

Manu Sareen

/ Hanne Stig Andersen